

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 012226 15 Увп
Бања Лука, 13.10. 2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрша, као предсједника вијећа, Страхине Ђурковића и Едине Чупељић, као чланова вијећа, уз судјеловање Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби К. Д. д.о.о. П., заступане по законском заступнику М. Д. директору друштва, а она по пуномоћнику Б. З. адвокату из Б. Л., Улица... број... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења туженог Министарства... РС број 06.05/450-989-1/13 од 30.05.2013. године, у предмету принудне наплате пореза, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 012226 13 У од 30.9.2014 године, на нејавној сједници вијећа одржаној 13.10.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против уводно означеног оспореног акта, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења број 06/1.02/0705-457-1240/12-ДП од 11.04.2013. године П. управе РС - ПЦ Б. Л. (у даљем тексту: ПЦ Б. Л.), којим је на основу извршног рјешења за плаћање утврђених обавеза, П. управе РС - Сектор за..., Одјељење за контролу... Б. Л. број 06/1.01/0303/490-2.2/2011 од 26.06.2011. године, одређена принудна наплата пореза плъенидбом новчаних потраживања тужиоца као пореског дужника, у износима на име главног дуга са каматама од дана доспјећа до дана доношења тог рјешења те трошкова принудне наплате у висини од 5% укупне обавезе, и то по основу главног дуга укупно 15.168,74 КМ, те камате до 16.6.2011. године у износу од 11.745,11 КМ, као и камате од 16.6.2011. године до 10.4.2013. године у износу од 7.216,75 КМ, што укупно износи 34.130,60 КМ (према спецификацији пореских обавеза наведених у диспозитиву тог рјешења), са 0,04 камате % дневно на главни дуг од 10.04.2013. године до исплате пореских обавеза и трошкова поступка принудне наплате од 5%, одређивањем преноса ради наплате ночаног потраживања тужиоца као пореског обвезника, према његовом дужнику М. а.д. - у стечају, Фабрика... из П. у износу од 516.122,88 КМ, а што је по приједлогу главне диобе 61,4432 % од признатих потраживања тужиоца као пореског обвезника које износи 840.000,00 КМ, које пренесено потраживање се треба уплатити на рачун П. управе, а који пренос потраживања је спроведен доставом тог рјешења дужниковом дужнику М. а.д. - у стечају, Фабрика... из П., односно Окружном привредном суду у Бањалуци којем се забрањује да пренесено потраживање исплаћује тужиоцу као пореском дужнику или трећим лицима, а да изјављена жалба на то рјешење не одлаже његово извршење.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да тужилац није у остављеном року извршио плаћање пореских обавеза по рјешењу број 06/1.01/0303/490-2.2/11 од 23.6.2011. године, па је првостепеним рјешењем туженог одређена принудна наплата пореза пљенидбом новчаних потраживања тужиоца код његовог дужника М. а.д. - у стечају, Фабрика... П. у износу од 516.122,88КМ, а што је по приједлогу главне диобе 6,4432% од признатих потраживања тужиоца као пореског обвезника који износи 840.000,00 КМ које пренесено потраживање се треба уплатити на рачун П. управе; да је неосновано позивање тужиоца на одредбе члана 56. став 1. тачка в) Закона о пореском поступку („Сл. гласник РС“ број 102/11, 108/11 и 67/13, у даљем тексту: Зпп), јер је тужилац захтјев за одлагање плаћања пореских обавеза поднио након доношења рјешења о принудној наплати, будући да је рјешење о одгођеном плаћању пореских обавеза тужени орган донио 30.5.2013. године, када је и донесен оспорени акт, а имајући у виду да жалба на рјешење о принудној наплати не одлаже извршење рјешења то је тужени правилно поступио када је извршио принудну наплату пореза које тужилац није платио по основу рјешења о плаћању утврђених обавеза од 26.6.2011. године.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (захтјев), тужилац оспорава њену законитост из основа садржаног у одредби члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11 – у даљем тексту: ЗУС). Истиче да је рјешењем тужене број 06.05/411/296-3/13 од 30.5.2013. године извршен репрограм обавеза на 36 мјесечних рата, а којим су обухваћене и обавезе утврђене рјешењем од 11.4.2013. године па је тужени у складу са чланом 56. став 1. тачка в) Зпп требао обуставити поступак принудне наплате; напротив ПУ је наставила са поступком принудне наплате и од пореског обвезника наплатила у цијелости потраживање пљенидбом потраживања тужиоца од његовог дужника привредног друштва М. - у стечају, Фабрика... П.; да је тачна чињеница да је тужена обуставила принудну наплату, али не по основу одредбе члана 56. став 1. тачка в) Зпп, већ због извршене принудне наплате; да је Окружни суд у Бањој Луци у пресуди 11 0 У 012225 13 У од 29.8.2014. године, у истој чињеничној и правној ситуацији, заузео супротан став износећи мишљење да се не може у исто вријеме одобрити репрограм обавеза и итовремено одбити жалба на рјешење о принудној наплати истих обавеза за које је одобрен репрограм; тужилац је имао интереса да побија рјешење од 30.5.2013. године, јер је тужена у обавези да врати сва новчана средства која је наплатила принудно прије рока доспјелости. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи на начин да се тужба уважи и оспорени акт поништи.

Тужени у одговору на захтјев истиче да су наводи захтјева неосновани јер је рјешење о принудној наплати донесено прије него што је тужилац поднио захтјев за одгоду плаћања, па је П. управа поступајући по том рјешењу (на које жалба не одлаже извршење), провела принудну наплату и наплатила потраживање у цјелини прије отпочињања наплате по одгођеном плаћању чија је прва рата требала да започене 30.6.2013. године, зато је донесен закључак о обустави поступка принудне наплате јер је дуг наплаћен па је посљедично рјешење Министарства... о одгођеном плаћању остало без дејства с обзиром да је П. управа извршила рјешење о принудној наплати прије отпочињања реализације по том рјешењу. Предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. ЗУС, затим одговор туженог, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произилази да је рјешењем за плаћање утврђених обавеза, П. управе РС - Сектор за..., Одјељење за... Б. Л. број 06/1.01/0303/490-2.2/2011 од 23.6.2011. године, наложено тужиоцу да ради отклањања неправилности у пословању које се односе на обрачун, пријаву и плаћање обавеза, изврши уплату пореза на рачун јавних прихода буџета РС, а и пореза на имовину и комуналну таксу на рачуне буџета одговарајућих општина, према врстама прихода, и то укупно са каматама у износу од 271.897,11 КМ, уз увећање утврђене обавезе за 10% и трошкове принудне наплате у висини од 5% од утврђене обавезе уколико се утврђене обавезе не плате у року од 10 дана од дана уручења рјешења, с тим да се на износ главног дуга плаћа камата по стопи од 0.06 % почев од 16.6.2011. године па до измирења. То рјешење је донесено након извршене контроле код тужиоца за период од 01.6.2008. године до 30.4.2011. године, па је то рјешење и постало извршно дана 18.7.2011. године, а тужилац као порески обвезник и није у остављеном року за добровољно извршење, тог рјешења уплатио дужне порезе, па је ПЦ Б. Л. и донио поменуто првостепено рјешење број 06/1.02/0705-457-1240/12-ДП од 11.4.2013. године, којим је на основу наведеног извршног рјешења за плаћање утврђених обавеза П. управе РС - Сектор за..., Одјељење за контролу... Б. Л. број 06/1.01/0303/490-2.2/2011 од 23.6.2011. године, одређена принудна наплата пореза пљенидбом новчаних потраживања тужиоца као пореског дужника, у износима на име главног дуга са каматама од дана доспјећа до дана доношења тог рјешења те трошкова принудне наплате у висини од 5% укупне обавезе и то по основу главног дуга у укупном износу од 15.168,74 КМ те камате до 16.06.2011. године у износу од 11.745,11 КМ као и камате од 16.6.2011. године до 10.4.2013. године у износу од 7.216,75 КМ, што укупно износи 34.130,60 КМ (према спецификацији пореских обавеза наведених у диспозитиву тог рјешења), са 0,04 камате % дневно на главни дуг од 10.4.2013. године до исплате пореских обавеза и трошкова поступка принудне наплате од 5%, одређивањем преноса ради наплате новчаног потраживања тужиоца као пореског обвезника, према његовом дужнику М. а.д. - у стечају, Фабрика... П. у износу од 516.122,88 КМ, а што је по приједлогу главне диобе 61,4432% од признатих потраживања тужиоца као пореског обвезника које износи 840.000,00 КМ, које пренесено потраживање се треба уплатити на рачун П. управе. Оспореним актом одбијена је жалба и оснажено првостепено рјешење, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Наиме, чланом 40. став 1. поменутог Зпп, прописано је да рјешењем о плаћању пореских обавеза након извршене пореске контроле, П. управа утврђује пореску обавезу и налаже пореском обвезнику да плати утврђену пореску обавезу, па је у смислу те одредбе П. управа РС – Сектор..., Одјељење за контролу... Б. Л. и донијело поменуто рјешење број 06/1.01/0303/490-2.2/2011 од 23.6.2011. године о плаћању утврђених обавеза тужиоца, а с тим да уколико тужилац као порески обвезник не уплати те обавезе у року од 10 дана након уручења тог рјешења, приступиће се принудној наплати тих обавеза. Како тужилац, у остављеном року, није измирио обавезе по том рјешењу, будући да је то рјешење (како то произлази из списка предмета) и постало извршно, то је ПЦ Б. Л. и донио поменуто првостепено рјешење број 06/1.02/0705-457-1240/12-ДП од 11.4.2013. године којим је одређена принудна наплата пореза пљенидбом новчаних потраживања тужиоца као пореског дужника, које он има према свом дужнику М. д.о.о П. – у стечају, Фабрика... из П. на начин и у износима утврђеним тим рјешењем и уплатом наведеног износа на рачун П. управе.

Чланом 54. Зпп је прописано да поступак принудне наплате пореских обавеза, П. управа покреће по службеној дужности истеком рока за плаћање пријављених пореских обавеза или истеком рока за плаћање из извршног рјешења о утврђивању пореских обавеза (став 1.), тако да поступак принудне наплате у смислу става 3. тог члана и спроводи П. управа, а у смислу става 4. тог члана доноси рјешење о принудној наплати. У складу са тим одредбама је ПЦ Б. Л. донио поменуто првостепено рјешење (које чини правно јединство са предметним оспореним актом), о принудној наплати пореских обавеза тужиоца, против којег рјешења је у смислу става 6. тог члана и предвиђена могућност изјављивања жалбе у року од 15 дана од дана достављања рјешења, с тим да је ставом 7. тог члана прописано да П. управа неће донијети рјешење о принудној наплати ако је порески обвезник поднио захтјев за одгађање плаћања пореске обавезе у смислу члана 48. тог закона, док се не одлучи о том захтјеву.

Како је неспорно да је поменуто првостепено рјешење о принудној наплати пореских обавеза тужиоца донесено, у смислу члана 60. тачка в) поменутог закона, на новчаним потраживањима тужиоца као пореског обвезника које он има према предузећу М. д.о.о. - у стечају, Фабрика... П., која потраживања су и утврђена поменути судским поравнањем пред Окружним привредним судом у Бањалуци број 57 0 Ст 075254 09 Ст, то је правилно и донесено првостепено рјешење о принудној наплати пореских обавеза тужиоца, о чему су у том рјешењу и дати довољно јасни и аргументовани разлози, како је то правилно оцијенио нижестепени суд у побијаној пртесуди.

Према томе, како је оспорени акт, којим је испитивана законитост поменутог првостепеног рјешења, донесен дана 30.5.2013. године, којег дана је првостепени орган такође донио рјешење број 06.05/411/296-3/13 до 30.5.2013. године о одгоди плаћања пореских обавеза у укупном износу од 534.243,30 КМ (на које рјешење се тужилац у тужби позива), а по захтјеву тужиоца од 14.5.2013. године, који захтјев је, будући да је био непотпун, па је у смислу члана 54. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗУП) употпуњен захтјевом од 30.5.2013. године (када је и донесен предметни оспорени акт), значи да до доношења поменутог првостепеног рјешења ПЦ Б. Л. број 06/1.02/0705-457-1240/12-ДП од 11.4.2013. године о одређивању принудне наплате пореза пљенидбом новчаних потраживања тужиоца као пореског дужника, није ни био поднесен захтјев тужиоца за одгону плаћања пореских обавеза у смислу става 7. члана 54. поменутог закона, па тако да је тај захтјев поднесен тек након доношења тог првостепеног рјешења због чега је без утицаја позивање тужиоца на то рјешење о одгоди плаћања пореских обавеза у смислу члана 56. став 1. тачка в) Зпп.

Правилно је нижестепени суд оцијенио да ни закључак о обустави поступка број 06/1.02/0705-457-1240/12 ДП од 10.6.2013. године, који је донио ПЦ Б. Л. није од утицаја на рјешење ове управне ствари, јер он може бити предмет неког другог поступка.

Такође је неосновано позивање тужиоца на одлуке Окружног суда у Бањој Луци у којима је изнесен супротан став од овог, јер ставови нижестепених судова не обавезују Врховни суд.

Код таквог стања ствари овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 1. тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић